

АМАНІМІЧНЫЯ І ПОЛІСЕМІЧНЫЯ ФАРМАНТЫ Ў СЛОВАЎТВАРАЛЬНАЙ СІСТЭМЕ БЕЛАРУСКАЙ МОВЫ

Аналізуюцца омонімія і полісемія словаўтваральных фармантаў у адпаведнасці з мультыўзроўневым падыходам, які асновываецца на ступені абстракцыі словаўтваральных значэнняў. У словаўтваральнай сістэме беларускага мовы выдзелены пяць груп суфіксаў у залежнасці ад іх семантычнай дыферэнцыяцыі.

The article analyzes the homonymy and polysemy of word formation formants in accordance with the multilevel approach, which in its turn is based on the level of abstraction of the word formation meaning. In the Belarusian language there are distinguished 5 suffix types depending on their semantic differentiation.

З'явы аманіміі і полісеміі словаўтваральных фармантаў назіраюцца як у адназначных, так і ў многазначных вытворных. Аднак толькі на прыкладзе адназначных назоўнікаў аманімія і полісемія марфем могуць быць прааналізаваны як аб'ект словаўтварэння. У лексічных полісемантах такая магчымасць адсутнічае з-за неабходнасці размежавання з'яў уласна словаўтваральных і лексічных. У адназначных вытворных аманімія і полісемія словаўтваральных фармантаў прадстаўлены паміж словаўтваральнымі радамі назоўнікаў. У межах аднаго словаўтваральнага рада лексемы маюць аднолькавы афікс і тоеснае словаўтваральнае значэнне.

Аналіз аманіміі і полісеміі словаўтваральных фармантаў праводзіцца ў адпаведнасці з распрацаваным намі рознаўзроўневым падыходам, сутнасць якога заключаецца ў вылучэнні словаўтваральных значэнняў рознай ступені абстракцыі. Як адзначаюць многія даследчыкі, словаўтваральныя значэнні могуць або набліжацца да граматычных значэнняў, або па канкрэтнасці нагадваць лексічныя значэнні (гл. Кубрякова 1981; Зверев 1985; Манучарян 1981; Милославский 1980). Адпаведна першаму ўзроўню абстракцыі словаўтваральныя значэнні набліжаюцца да граматычных значэнняў і выражаюць агульную функцыю фарманта. Згодна з гэтым палажэннем у якасці аманімічных вылучаюцца транспазіцыйныя словаўтваральныя фарманты (F_I), якія адносяцца да сферы сінтаксічнай дэрывацыі (I), мадыфікацыйныя (FII₁) і мутацыйныя (FII₂) словаўтваральныя фарманты, якія належаць да сферы лексічнай дэрывацыі (II).

Значэнні другога ўзроўню абстракцыі з'яўляюцца ўласна словаўтваральнымі. Яны вылучаюцца як агульныя значэнні словаўтваральных тыпаў і могуць мець спецыфічнае фармальнае выражэнне. Да аманімічных словаўтваральных значэнняў другога ўзроўню абстракцыі адносяцца наступныя: значэнне суб'ектыўнай ацэнкі (FII₁), значэнне стылістычнай мадыфікацыі (FII₂), значэнне адзінкавасці (FII₃), значэнне жывой істоты супрацьлеглага полу (FII₄) (у межах мадыфікацыйнага словаўтваральнага значэння), значэнне

жывой істоты (FII₁) і значэнне прадмета (FII₂) (у межах мутацыйнага словаўтваральнага значэння).

Словаўтваральныя значэнні трэцяга ўзроўню абстракцыі характарызуюцца як прыватныя, лексіка-словаўтваральныя і патрабуюць наяўнасці мінімальнага кантэксту для іх дыферэнцыяцыі. Полісемічнымі словаўтваральнымі значэннямі, што вылучаюцца на трэцім узроўні, з'яўляюцца памяншальна-ласкавыя, памяншальнае, ласкавыя, памяншальна-зніжанае, павелічальнае (у межах агульнага мадыфікацыйнага значэння суб'ектыўнай ацэнкі); асоба, жывёла (у межах агульнага мутацыйнага значэння жывой істоты); канкрэтны прадмет, абстрактнае паняцце, месца, прыстасаванне, рэчыва, зборнае паняцце, вынік дзеяння, аб'ект дзеяння (у межах агульнага мутацыйнага значэння прадмета). Вылучаным узроўням і адпаведным словаўтваральным значэнням уласцівы адносіны ўключэння, аднак у семантыцы канкрэтнага фарманта могуць быць прадстаўлены значэнні толькі аднаго або некалькіх узроўняў.

Значэнні, якія мы адносім да першага і другога ўзроўняў, утвараюць аманімію словаўтваральных фармантаў. Ім уласціва: 1) значная ступень абагульнення; 2) уласнае фармальнае выражэнне ў сістэме мовы; 3) вызначэнне выключна на словаўтваральным, а не на лексічным узроўні; 4) інварыянтнасць і сістэмнасць; 5) магчымасць абагульнення у сваёй семантыцы індывідуальных дадатковых семантычных кампанентаў; 6) здольнасць аб'ядноўваць вытворныя, якія можна апісаць тоеснымі перыфразамі** (тэрмін З.М. Валацкой); 7) прадказальнае ўзнаўленне; 8) вылучэнне ў значнай колькасці вытворных лексем.

Значэнням полісемічных словаўтваральных фармантаў, якія вылучаюцца на трэцім узроўні, у сваю чаргу ўласціва: 1) нізкая ступень абагульнення (прыватны характар); 2) адсутнасць спецыфічнага фармальнага выражэння ў сістэме мовы; 3) вызначэнне на лексіка-словаўтваральным узроўні; 4) канкрэтнасць і нарматыўнасць; 5) наяўнасць у семантыцы дадатковых семантычных кампанентаў, індывідуальных амаль для кожнай

** «Перыфразіраванне... вытворнага заключаецца ў замене яго на словазлучэнне, якое складаецца з: а) матывавальнага слова; б) слоў... што адпавядаюць па значэнню дэрывацыйнаму морфу; в) (пры неабходнасці перадачы сэнсу вытворнага) у перыфразе ўводзяцца словы, якія адпавядаюць па значэнню "дадатковаму семантычнаму кампаненту"» (Волоцкая 1975, 352).

* Тут і далей F – фармант, I – сфера дэрывацыі. Лічбавыя абазначэнні, пад якімі падаюцца афіксы з тым або іншым значэннем, ілюструюць не колькасць і парадкавы нумар аманімічных марфем, а іх месца ў сістэме аманімічных і полісемічных словаўтваральных фармантаў.

лексемы; 6) здольнасць аб'ядноўвацца ў семантычныя падгрупы вытворных у межах адной перыфразы; 7) немагчымасць прадказальнага ўзнаўлення для рада аднатыпных слоў; 8) вылучэнне ў абмежаванай колькасці вытворных лексем.

У сістэме беларускага словаўтварэння афіксы дыферэнцыруюцца адпаведна ступені абстрагаванасці ўласцівага ім словаўтваральнага значэння і дэманструюць, такім чынам, наяўнасць наступных пяці груп фармантаў: 1) фарманты з аманіміяй першага і другога ўзроўняў і полісеміяй на трэцім узроўні; 2) фарманты з аманіміяй першага ўзроўню і полісеміяй на трэцім узроўні; 3) фарманты з аманіміяй другога ўзроўню і полісеміяй на трэцім узроўні; 4) фарманты толькі з аманіміяй на першым або другім узроўні; 5) фарманты толькі з полісеміяй на трэцім узроўні.

1. Фарманты з аманіміяй першага і другога ўзроўняў і полісеміяй на трэцім узроўні. Аманімія словаўтваральнага фарманта *-ін-(а)/-ын-(а)* прадстаўлена на двух узроўнях. Вылучаюцца пяць аманімічных афіксаў: *-ін-(а)/-ын-(а)* I з транспазіцыйным значэннем, *-ін-(а)/-ын-(а)* II₁, *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂, *-ін-(а)/-ын-(а)* II₃ з мадыфікацыйным значэннем і *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ з мутацыйным значэннем. З пералічаных суфіксаў толькі адзін *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ характарызуецца як мнагазначны.

Фармант *-ін-(а)/-ын-(а)* I выражае словаўтваральнае значэнне 'адцягненая прымета'. Вытворным з суфіксам *-ін-(а)/-ын-(а)* I адпавядае перыфраза 'назва якасці паводле значэння А' (*тухліна, карабаціна, кругліна, даўніна, рыжына*). Словаўтваральны тып з афіксам *-ін-(а)/-ын-(а)* I з'яўляецца непрадуктыўным.

Мадыфікацыйныя фарманты маюць наступныя значэнні: *-ін-(а)/-ын-(а)* II₁ са значэннем суб'ектыўнай ацэнкі, *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ са значэннем стылістычнай мадыфікацыі і *-ін-(а)/-ын-(а)* II₃ са значэннем адзінкавасці.

Фармант *-ін-(а)/-ын-(а)* II₁ з агульным значэннем суб'ектыўнай ацэнкі прадстаўлены адзіным значэннем павелічальнасці. Вытворным адпавядае словаўтваральны тып *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₁→N са значэннем 'вялікі N' (*стадоліна, хароміна, яліна, даміна, аграмадзіна, галасіна, жардзіна, дзяціна, хлапчына, шчупачына*). Названы словаўтваральны тып малапрадуктыўны.

Вытворныя з фармантам *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ са значэннем стылістычнай мадыфікацыі адносяцца да аднаго словаўтваральнага тыпу *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*карчажына, чарэмшына, халупіна, ухабіна, пляміна, хаціна, гурбіна, падкосіна, будыніна, капейчына, гарбіна* і інш.). Адушаўленыя назойнікі са значэннем стылістычнай мадыфікацыі (*сіраціна, гультаіна, бедачына, заразіна, малайчына*) характарызуюцца прыналежнасцю да агульнага роду. Разглядаемыя вытворныя, як правіла, семантычна тоесныя невытворным лек-

семам і адрозніваюцца пераважна прастамоўнай сферай выкарыстання.

Назойнікі з суфіксам *-ін-(а)/-ын-(а)* II₃ маюць словаўтваральнае значэнне, якому адпавядае перыфраза 'адзін прадмет, названы N, з шэрагу аднолькавых, аднародных' (*чарапічына, шалёўчына, адзежына, бісерына, гарошына, грушына, клубнічына, разорына, сачавічына, жывёліна, градзіна, вярбіна, вінаградзіна, бульбіна, асобіна, асініна, паркеціна, лучыніна, кукурузіна, кафліна, ягадзіна, штыкеціна, частаколіна, хваіна, фасоліна, травіна, слівіна, рыбіна, раміна, ракіціна, штаніна, сябліна*). Адпаведныя словаўтваральны тып характарызуецца высокай прадуктыўнасцю ў беларускай мове.

Мутацыйнае значэнне прадстаўлена мнагазначным суфіксам *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ з прадметным значэннем. Значэнне жывой істоты, у прыватнасці асобы, выражаецца толькі вытворным *дзядзіна*. Аднак наяўнасць адзінкавай лексемы з аманімічным значэннем не дае падстаў гаварыць пра існаванне адпаведнага словаўтваральнага тыпу.

Вытворныя з суфіксам *-ін-(а)/-ын-(а)* II₂ выражаюць наступныя прыватныя словаўтваральныя значэнні:

- 'канкрэтны прадмет, абазначаны па тым, што названа ўтваральнай асновай', адпавядаюць тры словаўтваральныя падтыпы: *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*брушына, аўчына, парусіна*), *A+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*пухліна, квашаніна, азіміна, крамніна, пярэсіна, саланіна*), *V+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*перакосіна, маршчына, перакладзіна, вядліна*). Сярод адсубстантыўных вытворных выразна вылучаецца падгрупа са значэннем 'мяса жывёлы, рыбы або птушкі', якія матываваны адушаўлёнымі назойнікамі (*N_{адуш}+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→*N_{неадуш}*) са значэннем жывой істоты (*качына, асятрына, вярблюджына, зайчына, індычына, сабачына, сяўружына, гавядзіна, бараніна, аленіна, мядзведзіна, ласасіна, каніна, кабаніна, цюленіна, свініна, саміна*);

- 'месца, памяшканне, абазначанае па тым, што названа ўтваральнай асновай', адпавядаюць словаўтваральныя падтыпы: *V+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*апаліна, вымоіна, вымачына, задзірына, прагарына, упадзіна*), *A+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*цясніна, праталіна, выпукліна*), *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*балоціна, даліна, калдобіна*);

- 'абстрактнае паняцце, абазначанае па тым, што названа ўтваральнай асновай', адпавядаюць два словаўтваральныя падтыпы: *A+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*гадавіна, гніліна, кісліна*) і *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*месячына, вечарына, міласціна*);

- 'зборнае паняцце, абазначанае па тым, што названа ўтваральнай асновай', адпавядаюць словаўтваральныя падтыпы: *A+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*пушніна, садавіна, зеляніна, свежына*) і *N+ін-(а)/-ын-(а)* II₂→N (*радзіна*). Вытворныя з пералічанымі вышэй значэннямі маюць дадатковыя се-

¹ Тут і далей А – прыметнік, N – назойнік, V – дзеяслоў.

мантычныя кампаненты і характарызуюцца фразеалагізацыяй семантыкі;

- ‘вынік дзеяння’, адпавядае перыфраза ‘тое, што V’ і словаўтваральны падтып $V+in(a)/ын(a)II_2 \rightarrow N$ (*паджарына, умяціна, прабоіна, размывіна, расшчэпіна, украпіна*).

Зафіксаваны адзінкавыя лексемы са значэннямі ‘аб’ект дзеяння’ (*тычына*) і ‘рэчыва’ (*сычужына*). Яны не ўплываюць на семантычную дыферэнцыяцыю фарманта $-in(a)/ын(a)II_2$ з прадметным значэннем.

2. Фарманты з аманіміяй першага ўзроўню і полісеміяй на трэцім узроўні. Аманімія словаўтваральнага фарманта $-н(я)$ прадстаўлена толькі на першым узроўні. Так, вылучаюцца два аманімічныя афіксы: $-н(я)I$ з транспазіцыйным значэннем і $-н(я)II_2$ з мутацыйным значэннем, апошні з’яўляецца полісемічным.

Вытворныя з суфіксам $-н(я)I$ прадстаўлены адным словаўтваральным тыпам ($V+н(я)I \rightarrow N$) са словаўтваральным значэннем адцягненага дзеяння, якому адпавядае перыфраза ‘назва дзеяння паводле значэння V’ (*хадня, седня, лежня, грукатня, буркатня, разня, хлусня, балбатня*). Словаўтваральны тып з фармантам $-н(я)I$ маляпрадуктыўны.

Мутацыйнае значэнне прадстаўлена многазначным афіксам $-н(я)II_2$ з прадметным значэннем. Значэнне ‘жывая істота’ мае толькі адзін назоўнік *ціхоня*, які ўтвораны пры дапамозе морфа $-он(я)$ ад прыметніка *ціхі* і граматычна адносіцца да назоўнікаў агульнага роду.

У вытворных з суфіксам $-н(я)II_2$ з агульным значэннем ‘прадмет’ вылучаюцца наступныя прыватныя словаўтваральныя значэнні:

- ‘месца, памяшканне, абазначанае паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’, адпавядаюць два словаўтваральныя падтыпы: $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*алеіня, паперня, цагельня, рудня, ганчарня, гарбарня, кацельня, абозня, бандарня, цясларня, стальярня, слясарня*), $V+н(я)/юшн(я)/ейн(я)II_2 \rightarrow N$ (*катоўня, апальня, стайня, пільня, мыйня, валюшня, ліцейня*);

- ‘зборнае паняцце, абазначанае паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’: $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*салдатня, дворня, шафярня*) і $Q+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*чацвярня, двойня*);

- ‘канкрэтны прадмет’, $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*лыжня*);
- ‘абстрактнае часовае паняцце’, $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*абедня, вячэрня*);

- ‘рэчыва’, $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*яечня, крупня, параня*);

- ‘прылада, прыстасаванне, абазначанае паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’: $V+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*шаткоўня*), $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*ліхтарня*).

Вытворныя ўсіх словаўтваральных падтыпаў з агульным значэннем прадмета характарызуюцца фразеалагізацыяй семантыкі.

3. Фарманты з аманіміяй другога ўзроўню і полісеміяй на трэцім узроўні. Аманімія фарманта

$-н(я)I$ (морфы $-ень/-ань$) прадстаўлена толькі на другім узроўні. Вылучаем два аманімічныя мутацыйныя афіксы $-н(я)II_1$ і $-н(я)II_2$. Кожны з названых фармантаў полісемічны. Адзіны вытворны назоўнік мае значэнне стылістычнай мадыфікацыі (*ёлупень*).

Суфікс $-н(я)II_1$ са значэннем жывой істоты мае прыватныя словаўтваральныя значэнні ‘асоба’ і ‘жывёла’. Вытворныя з прыватным словаўтваральным значэннем ‘асоба, якая абазначана паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’ матываваны дзеясловамі: $V+н(я)II_1 \rightarrow N$ (*целяпень, седзень, пярэварацень, лопацень, лежань*). Назоўнікі з прыватным словаўтваральным значэннем ‘жывёла, абазначаная паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’ належаць да двух словаўтваральных падтыпаў: $N+н(я)II_1 \rightarrow N$ (*галавень, цэпень, слівень*); $V+н(я)II_1 \rightarrow N$ (*выпаўзень, скрэбень*). Асобныя лексемы матывуюцца прыметнікамі (*сляпень*). Вытворным са значэннем жывёлы характэрна фразеалагізацыя семантыкі.

Фармант $-н(я)II_2$ з агульным значэннем прадмета выражае наступныя прыватныя словаўтваральныя значэнні:

- ‘канкрэтны прадмет, абазначаны паводле таго, што названа ўтваральнай асновай’, адпавядаюць словаўтваральныя падтыпы: $N+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*кісцень, брэздзень*); $V+н(я)II_2 \rightarrow N$ (*заварацень, адорвень, пляцень, выварацень, парубень, скрыпень, пролежань*). Адзінкавыя вытворныя матываваны прыметнікамі (*рагавень*).

Да словаўтваральнага падтыпу са значэннем ‘абстрактнае паняцце’ належыць дыялектны назоўнік *віскуцень*. Вытворныя з прыватнымі словаўтваральнымі значэннямі ‘рэчыва’ (*апоўзень*) і ‘прылада, прыстасаванне’ (*прошывень*) прадстаўлены адзінкавымі прыкладамі, не ўтвараюць словаўтваральных падтыпаў і з’яўляюцца неістотнымі для семантычнага размежавання фарманта $-н(я)II_2$. Усе вытворныя з прадметным значэннем характарызуюцца фразеалагізацыяй семантыкі.

4. Фарманты толькі з аманіміяй на першым або другім узроўні. Аманімія фарманта $-ын(я)/ін(я)$ прадстаўлена на першым узроўні. Вылучаюцца афіксы $-ын(я)/ін(я)I$ з транспазіцыйным значэннем і $-ын(я)/ін(я)II_1$ з мадыфікацыйным значэннем. Суфіксы з’яўляюцца адназначнымі.

Вытворныя з фармантам $-ын(я)/ін(я)I$ выражаюць агульнае словаўтваральнае значэнне адцягненай прыметы, якому адпавядае перыфраза ‘тое, што названа A’: $A+ын(я)/ін(я)I \rightarrow N$ (*светлыня, чысціня, высачыня, жаўціня, грубіня*,

* На наш погляд, фарманты $-н(я)I$ і $-н(я)II_1$ варта разглядаць як словаўтваральна-граматычныя амонімы, таму што яны служаць для ўтварэння назоўнікаў рознай родавай прыналежнасці. Названыя фарманты ў значнай ступені адрозніваюцца паміж сабой. Так, суфіксы назоўнікаў мужчынскага роду ўтвараюць яшчэ і словаўтваральную аманімію, іх семантычная дыферэнцыяцыя больш шырокая. Афіксы жаночага роду характарызуюцца толькі як многазначныя. Адзначым, што П.А. Собалева разглядае ў якасці словаўтваральна-граматычных амонімаў словы, утвораныя па канверсіі (гл. Собалева 1980).

першыня). Словаўтваральны тып з'яўляецца непрадуктыўным.

Назоўнікі з афіксам *-ын-(я)/-ін-(я)II14* маюць значэнне жывой істоты супрацьлеглага полу. Утвараюцца ў межах аднаго словаўтваральнага тыпу $N+ын-(я)/-ін-(я)II14 \rightarrow N$ (*багіня, гераіня, гасударыня*), які з'яўляецца непрадуктыўным.

5. Фарманты толькі з полісеміяй на трэцім узроўні. Фармант *-нь²* (*морфы -ень/-ань, -мень*) полісемічны. Семантычная дыферэнцыяцыя фарманта *-ньII2* адбываецца ў межах агульнага словаўтваральнага значэння 'прадмет, абазначаны паводле таго, што названа ўтваральнай асновай'. Вытворныя з дадзеным суфіксам выражаюць прыватныя словаўтваральныя значэнні:

- 'абстрактнае паняцце, абазначанае паводле таго, што названа ўтваральнай асновай', адпавядаюць два словаўтваральныя падтыпы: $V+ньII2 \rightarrow N$ (*здань, казань*) і $N+ньII2 \rightarrow N$ (*цёмрань*);

- 'зборнае паняцце, абазначанае паводле таго, што названа ўтваральнай асновай', матываваны дзеясловам (*рвань*) і назоўнікам (*квецень*).

Вытворныя з прыватнымі словаўтваральнымі значэннямі 'рэчыва' (*кіпень*) і 'месца, памяшканне' (*абл. пространь*) прадстаўлены адзінкавымі прыкладамі і з'яўляюцца неістотнымі для размежавання ў семантыцы афікса *-ньII2*. Усе вытворныя характарызуюцца фразеалагізацыяй семантыкі.

Такім чынам, у словаўтваральнай сістэме беларускай мовы з'явы аманіміі і полісеміі словаўтваральных фармантаў прадстаўлены рознабакова. Большасць фармантаў характарызуюцца як

неадназначныя. Вызначана, што ў семантыцы фармантаў, якія складаюць 65,8 % ад 40 выкарыстаных у даследаванні словаўтваральных марфем, праяўляецца з'ява аманіміі, прадстаўленая на першым і (або) другім узроўнях, што ў сваю чаргу сведчыць пра здольнасць большасці словаўтваральных фармантаў выражаць шырокі спектр словаўтваральных значэнняў, якія маюць розную ступень семантычнай абстракцыі. З даследаваных 40 суфіксаў толькі 17,1 % характарызуюцца як полісемічныя.

ЛІТАРАТУРА

Волоцкая З.М. Опыт описания одной словообразовательной категории (на материале производных названий места) // Актуальные проблемы русского словообразования I: Учен. зап. Ташкент, 1975. Т. 143. С. 351–355.

Зверев А.Д. О словообразовательном значении // Актуальные вопросы дериватологии и дериватографии. Владивосток, 1985. С. 40–51.

Кубрякова Е.С. Типы языковых значений. Семантика производного слова. М., 1981.

Манучарян Р.С. Словообразовательные значения и формы в русском и армянском языках. Ереван, 1981.

Милославский И.Г. Лексическое, словообразовательное и грамматическое в словоформе // Филол. науки. 1980. № 1. С. 44–51.

Соболева П.А. Словообразовательная полисемия и омонимия. М., 1980.

Паступіў у рэдакцыю 18.06.10.

Таццяна Пятроўна Кугейка – аспірантка аддзела беларуска-рускіх моўных і літаратурных сувязей Інстытута мовы і літаратуры імя Якуба Коласа і Янкі Купалы НАН Беларусі. Навуковы кіраўнік – член-карэспандэнт НАН Беларусі, доктар філалагічных навук, прафесар А.А. Лукашанец.